

Drozapol-Profil S.A.

**WPROWADZENIE DO SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO
DROZAPOL-PROFIL S.A.
ZA OKRES 01.01.2011-31.12.2011**

**KOMISJA NADZORU FINANSOWEGO
GIEŁDA PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH W WARSZAWIE S.A.
POLSKA AGENCJA PRASOWA**

Bydgoszcz, kwiecień 2012

1. Informacje o Spółce

Nazwa: Drozapol-Profil S.A.

Adres: ul. Toruńska 298a, 85-880 Bydgoszcz

Przedmiot działalności: 46.72 Z – sprzedaż hurtowa metali i rud metali

KRS: 0000208464 XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego w Bydgoszczy

Dane kontaktowe

tel. (+48-52) 326 09 00

fax. (+48-52) 326 09 01

zarzad@drozapol.pl

sekretariat@drozapol.pl

www.drozapol.pl

Przedmiot działalności

Spółka prowadzi działalność w zakresie handlu wyrobami hutniczymi oraz świadczy usługi w zakresie obróbki metali. Drozapol-Profil specjalizuje się w następujących asortymentach: blachy gorącowalcowane i zimnowalcowane, pręty, kształtowniki, kątowniki, rury, profile.

Zarząd

Wojciech Rybka – Prezes Zarządu,

Grzegorz Dołkowski – Wiceprezes Zarządu.

Rada Nadzorcza

29 czerwca 2011 r. na Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu na kolejną kadencję powołano Radę Nadzorczą w niezmienionym składzie:

Bożydar Dubalski – Przewodniczący,

Tomasz Ziamek – Zastępca Przewodniczącego,

Robert Włosiński – Sekretarz,

Andrzej Rona – Członek,

Łukasz Świerzewski – Członek.

2. Czas trwania jednostki

Czas trwania jednostki jest nieograniczony.

3. Okres objęty sprawozdaniem

Sprawozdanie obejmuje okres od 01.01.2011 do 31.12.2011.

4. Wskazanie, czy sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przy założeniu kontynuowania działalności

Sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przy założeniu kontynuowania działalności gospodarczej przez jednostkę w dającej się przewidzieć przyszłości oraz nie istnieją okoliczności wskazujące na zagrożenie kontynuowania przez nią działalności.

5. Zasady rachunkowości

Zgodność sprawozdania finansowego z MSSF

Sprawozdanie finansowe Drozapol-Profil S.A. za 2011 rok sporządzone zostało zgodnie z zasadami Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej (MSSF), zatwierdzonych przez Unię Europejską. Spółka Drozapol-Profil S.A. zastosowała MSSF po raz pierwszy do sporządzenia sprawozdań finansowych za rok 2006. Dniem przejścia na MSSF był 1 stycznia 2005r.

Spółka prowadzi działalność na terytorium Polski, na podstawie Kodeksu Spółek Handlowych, w oparciu o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego nr 0000208464.

Podstawową walutą środowiska gospodarczego jest złoty polski i w tej walucie sporządzone zostało sprawozdanie finansowe.

Działalność podstawowa:

- handel wyrobami hutniczymi,
- produkcja zbrojeń budowlanych,
- usługi transportowe.

Działalność pomocnicza:

Spółka świadczy usługi na rzecz działalności podstawowej i w związku z tym koszty działalności pomocniczej są grupowane na oddzielnych kontach, następnie rozliczane w ciężar kosztów działalności podstawowej.

Prezentacja sprawozdań z uwzględnieniem segmentów działalności

Spółka Drozapol-Profil S.A. przyjęła następujący podział segmentów działalności:

- sprzedaż towarów i materiałów,
- sprzedaż usług transportowych i pozostałych,
- sprzedaż wyrobów gotowych (produkcja).

Analizując poszczególne segmenty, Spółka bierze pod uwagę przychody, koszty i wynik segmentu (zysk lub strata).

Przychody segmentu wykazywane są w rachunku zysków i strat i dają się bezpośrednio przyporządkować do danego segmentu lub w oparciu o racjonalne przesłanki można je do tego segmentu przypisać.

Koszty segmentu składają się z kosztów wytworzenia sprzedanych towarów, materiałów, usług i wyrobów gotowych, wynikających z działalności operacyjnej segmentu, dających się jemu bezpośrednio przyporządkować oraz części kosztów Spółki, którą w oparciu o racjonalne przesłanki można przypisać do tego segmentu.

Wynik segmentu jest różnicą między przychodami a kosztami segmentu.

Wycena pozycji wyrażonych w walutach obcych

Waluta funkcjonalna i waluta prezentacji

Pozycje zawarte w sprawozdaniach finansowych wycenia się w walucie podstawowego środowiska gospodarczego, w którym jednostka prowadzi działalność („waluta funkcjonalna”). Sprawozdanie finansowe prezentowane jest w PLN, która jest walutą funkcjonalną i walutą prezentacji Spółki. Transakcje w walutach obcych wykazuje się w księgach w wartości nominalnej, przeliczonej na złote polskie według kursu średniego NBP. W momencie realizacji różnice kursowe od należności i zobowiązań wykazywane są jako pozostałe przychody lub pozostałe koszty operacyjne i w rachunku zysków i strat ujmowane są wynikowo. Poszczególne pozycje aktywów i pasywów na koniec okresu

sprawozdawczego, wyrażone w walutach innych niż polski złoty, wycenia się po kursie średnim NBP z ostatniego dnia okresu sprawozdawczego. Różnice kursowe wynikające z przeliczenia zagranicznych środków pieniężnych na koniec okresu sprawozdawczego uznaje się za przychody i koszty finansowe. W rachunku wyników prezentowane są one wynikowo.

Rzeczowe aktywa trwałe

Rzeczowe aktywa trwałe wykazuje się według cen nabycia lub kosztu wytworzenia pomniejszonego o odpisy amortyzacyjne i odpisy z tytułów utraty wartości. Odpisów amortyzacyjnych dokonuje się metodą liniową według stawek odzwierciedlających szacowane okresy użytkowania, a kończy się w miesiącu zrównania odpisów amortyzacyjnych z wartością początkową.

Stosowane stawki amortyzacyjne:

Grunty- nie amortyzowane,

Budynki i budowle- od 3 do 40 lat,

Urządzenia techniczne i maszyny- od 2 do 15 lat,

Środki transportu- od 2 do 7 lat,

Pozostałe- od 2 do 10 lat.

Koszty poniesione w terminie późniejszym ujmuje się w wartości bilansowej składnika aktywów bądź wykazuje się je odpowiednio jako oddzielny składnik aktywów jedynie wtedy, gdy występuje prawdopodobieństwo, że Spółka uzyska przyszłe korzyści ekonomiczne związane z daną pozycją, a koszt danej pozycji można wiarygodnie zmierzyć. Pozostałe koszty prac remontowych obciążają rachunek zysków i strat w okresie finansowym, w którym zostały poniesione.

Na każdy dzień bilansowy dokonuje się przeglądu i odpowiedniej korekty wartości końcowych składników aktywów oraz ich okresów użytkowania. Wartość bilansową składnika aktywów odpisuje się bezpośrednio do wartości odzyskiwanej, jeżeli wartość bilansowa danego składnika aktywów jest wyższa od szacowanej wartości odzyskiwanej.

Spółka ujmuje jednorazowo w kosztach wartość zakupionych aktywów trwałych o wartości jednostkowej nie przekraczającej 1.500 zł, z wyłączeniem urządzeń technicznych, które amortyzowane są w okresie ekonomicznej użyteczności.

Wartości niematerialne

Wartości niematerialne wykazywane są według ceny nabycia. Umorzenie naliczane jest metodą liniową przy uwzględnieniu okresów ekonomicznej użyteczności wartości niematerialnych.

Zakupione licencje na oprogramowanie aktywuje się w wysokości kosztów poniesionych na zakup i przygotowanie do używania konkretnego oprogramowania komputerowego. Aktywowane koszty odpisuje się poprzez szacowany okres użytkowania oprogramowania do 5 lat. Koszty związane z tworzeniem lub utrzymaniem programów komputerowych zaliczane są do kosztów z chwilą poniesienia. Koszty bezpośrednio związane z wytworzeniem dających się zidentyfikować i unikatowych programów komputerowych kontrolowanych przez Spółkę, które prawdopodobnie wygenerują korzyści gospodarcze przekraczające te koszty i będą użytkowane przez więcej niż jeden rok, ujmuje się jako wartości niematerialne. Oprogramowanie komputerowe bezpośrednio związane z funkcjonowaniem określonego sprzętu informatycznego jest wykazywane w pozycji „Rzeczowe aktywa trwałe”.

Utrata wartości aktywów

Aktywa o nieograniczonym okresie użytkowania nie podlegają amortyzacji, lecz corocznie są testowane pod kątem możliwej utraty wartości. Aktywa podlegające amortyzacji analizuje się pod kątem utraty wartości, ilekroć jakieś zdarzenia lub zmiany okoliczności wskazują na możliwość niezrealizowania ich wartości bilansowej. Stratę z tytułu utraty wartości ujmuje się w wysokości kwoty, o jaką wartość bilansowa danego składnika aktywów przewyższa jego wartość odzyskiwalną. Wartość odzyskiwalna to wyższa z dwóch kwot: wartości godziwej pomniejszonej o koszty doprowadzenia do sprzedaży i wartości użytkowej. Dla potrzeb analizy pod kątem utraty wartości, aktywa grupuje się na najniższym poziomie, w odniesieniu do którego występują dające się zidentyfikować odrębnie przepływy pieniężne.

Nieruchomości inwestycyjne

Za nieruchomości inwestycyjne uznaje się nieruchomości, które traktowane są jako źródło przychodów z czynszów lub/i utrzymywane są w posiadaniu ze względu na spodziewany przyrost ich wartości. Nieruchomości inwestycyjne wyceniane są na dzień bilansowy w wartości godziwej. Zyski i straty wynikające ze zmiany wartości godziwej nieruchomości inwestycyjnych ujmowane są w rachunku zysków i strat w okresie, w którym powstały.

Zyski i straty, powstające z tytułu zbycia nieruchomości inwestycyjnej, są ustalane w kwocie różnicy między wpływami netto ze sprzedaży i wartością bilansową składnika aktywów na dzień sprzedaży i są prezentowane odpowiednio w pozycjach „pozostałe przychody operacyjne” lub „pozostałe koszty operacyjne” w rachunku zysków i strat.

Zapasy

Zapasy wycenione są w cenie nabycia nie wyższej jednak od ceny sprzedaży netto. Na cenę nabycia zapasów składają się wszystkie koszty zakupu, koszty przetworzenia oraz inne koszty poniesione w trakcie doprowadzenia zapasów do ich aktualnego miejsca i stanu.

Cena nabycia zapasów ustalana jest z zastosowaniem metody, „pierwsze weszło, pierwsze wyszło” FIFO. Pozycje zapasów zakupione jako pierwsze, sprzedaje się w pierwszej kolejności, co w konsekwencji oznacza, że pozycje pozostające w zapasach na koniec okresu są pozycjami zakupionymi najpóźniej.

Odpisywanie wartości zapasów do wartości netto możliwej do uzyskania odbywa się na zasadzie odpisów indywidualnych (w koszty operacyjne własne sprzedaży) lub pogrupowania podobnych lub powiązanych ze sobą pozycji.

W momencie sprzedaży zapasów wartość bilansowa tych zapasów jest ujęta jako koszt okresu, w którym ujmowane są odnośne przychody z tytułu sprzedaży. Kwota odpisów wartości zapasów do poziomu wartości netto możliwej do uzyskania oraz straty w zapasach są ujmowane jako koszt okresu, w którym odpis lub straty miały miejsce. Odwrócenie odpisu wartości zapasów, wynikające ze zwiększenia ich wartości netto możliwej do uzyskania, zostaje ujęte jako zmniejszenie kwoty odpisów ujętych jako koszt okresu, w którym odwrócenie odpisu wartości miało miejsce.

Należności handlowe

Należności z tytułu dostaw i usług, których termin zapadalności wynosi zazwyczaj od 30 do 90 dni, na dzień ich powstania ujmuje się w wartości bieżącej przewidywanej zapłaty, a następnie w okresach późniejszych wycenia się według skorygowanej ceny nabycia metodą efektywnej stopy procentowej, pomniejszając jednocześnie o odpisy z tytułu utraty wartości. Odpis aktualizujący wartość z tytułu

utruty wartości należności z tytułu dostaw i usług tworzy się, gdy istnieją obiektywne dowody na to, że Spółka nie będzie w stanie uzyskać wszystkich należnych kwot wynikających z pierwotnych warunków należności i nie zabezpieczonych ubezpieczeniem, majątkiem trwałym lub obrotowym kontrahenta. Kwotę odpisu aktualizującego wartość ujmuje się w rachunku zysków i strat.

Długoterminowe należności obejmują należności z tytułu kaucji gwarancyjnych oraz należności z tytułu sprzedaży środków trwałych z odroczonym terminem płatności.

Na dzień bilansowy ustala się wartość bieżącą należności długoterminowych poprzez zaktualizowanie wartości przyszłych przepływów pieniężnych za pomocą efektywnej stopy procentowej, gdzie podstawą jest wysokość stopy procentowej WIBOR- 1 roczny.

Inwestycje w papiery wartościowe

Inwestycje w papiery wartościowe klasyfikowane są jako przeznaczone do obrotu lub dostępne do sprzedaży i wyceniane są na dzień bilansowy według wartości godziwej. W przypadku, gdy papiery wartościowe zaklasyfikowane zostały jako przeznaczone do obrotu, zyski i straty wynikające ze zmiany wartości godziwej ujmowane są w rachunku zysków i strat za dany okres. W przypadku aktywów dostępnych do sprzedaży, zyski i straty wynikające ze zmiany ich wartości godziwej ujmowane są bezpośrednio w kapitałach aż do momentu sprzedaży składnika aktywów lub rozpoznania utraty wartości. Wówczas skumulowane zyski lub straty, rozpoznane poprzednio w kapitałach, przenoszone są do rachunku zysków i strat za dany okres.

Środki pieniężne i ich ekwiwalenty

Środki pieniężne w bilansie i ich ekwiwalenty ujmuje się w bilansie według wartości nominalnej. Obejmują one środki pieniężne w kasie, depozyty a vista w bankach, pozostałe krótkoterminowe inwestycje o dużym stopniu płynności z pierwotnym terminem zapadalności, nie przekraczającym trzech miesięcy oraz kredyty w rachunku bieżącym. Kredyty w rachunku bieżącym prezentowane są w bilansie w pozostałych zobowiązaniach krótkoterminowych.

Rozliczenia międzyokresowe

Spółka dokonuje czynnych rozliczeń międzyokresowych kosztów, jeżeli dotyczą one najbliższych dwunastu miesięcy, w celu zachowania zasady współmierności kosztów i przychodów. Czynne rozliczenia międzyokresowe wyceniane są w wartości nabycia pomniejszonej o dokonane odpisy z tytułu utraty wartości.

Spółka dokonuje rozliczeń międzyokresowych przychodów, jeżeli dotyczą one przyszłych okresów sprawozdawczych. Główną pozycję bilansową stanowią rozliczane w czasie przychody związane z rzeczowymi aktywami trwałymi sfinansowanymi ze środków pochodzących z dotacji, w tym z Funduszy Strukturalnych, PHARE oraz ze środków Zakładowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Kwota odpowiadająca wartości początkowej tych aktywów w części sfinansowanej z dotacji lub finansowana z ZFRON wykazywana jest w rozliczeniach międzyokresowych przychodów i rozliczana w czasie jako pozostały przychód operacyjny równolegle z odpisami amortyzacyjnymi tych środków.

Rozliczenia międzyokresowe przychodów wycenia się w wartości nominalnej.

Kapitał własny

Kapitał własny jest tworzony i wykazywany zgodnie z przepisami prawa oraz statutem Spółki.

Na kapitały własne Spółki składają się:

- kapitał akcyjny,
- należne wpłaty na kapitał podstawowy (zadeklarowane, lecz nie wniesione),
- kapitał zapasowy (ze sprzedaży akcji powyżej ich wartości nominalnej, kapitał zapasowy tworzony ustawowo – do wysokości 1/3 kapitału akcyjnego, kapitał zapasowy tworzony zgodnie ze Statutem pochodzący z podziału zysku oraz z przeniesienia kapitału rezerwowego z aktualizacji wyceny środków trwałych sprzedanych i zlikwidowanych),
- kapitał z aktualizacji wyceny (powstały na skutek przeszacowania wartości środków trwałych, w wyniku przeszacowania wartości instrumentu finansowego - kapitałowego, zakwalifikowanego do kapitałów własnych, na skutek przeszacowania wartości instrumentów zabezpieczających, powstały z tytułu rezerwy na podatek dochodowy, gdy rezerwa dotyczy operacji rozliczanych z kapitałem własnym), niepodzielony zysk lub nie pokryta strata z lat ubiegłych,
- zysk lub strata netto,
- odpisy z zysku netto w ciągu roku obrotowego.

Kapitał zakładowy jest ujmowany w bilansie w wysokości określonej w Statucie i wpisanej w rejestrze sądowym, z uwzględnieniem skutków przeszacowania kapitałów, w związku z hiperinflacją, zgodnie z postanowieniami MSR 29.

Koszty emisji akcji poniesione przy podwyższeniu kapitału zakładowego, zmniejszają kapitał zapasowy do wysokości nadwyżki wartości emisji nad wartością nominalną akcji, a pozostałą ich część zalicza się do kosztów finansowych.

Jeżeli w danym roku obrotowym lub przed zatwierdzeniem sprawozdania finansowego za ten rok, stwierdzono popełnienie w poprzednich latach obrotowych błędu poprzednich okresów, w następstwie którego nie można uznać sprawozdań za ten rok lub lata poprzednie za rzetelne i jasno przedstawiające sytuację finansową i majątkową Spółki, to kwotę korekty błędu odnosi się na kapitał własny w pozycji „zysk (strata) z lat ubiegłych”.

W przypadku zmian zasad rachunkowości, które w istotny sposób wpływają na wyniki lat ubiegłych, a skutki tych zmian można wiarygodnie określić, powstałą na skutek przekształcenia sprawozdań za lata ubiegłe różnicę odnosi się na „zysk (stratę) z lat ubiegłych”.

Zobowiązania i rezerwy na zobowiązania

Zobowiązania handlowe i pozostałe zobowiązania

Na dzień powstania ujmuje się je w księgach według wartości skorygowanej ceny nabycia (zamortyzowanego kosztu) nominalnej, a na dzień bilansowy w kwocie wymagającej zapłaty. Zobowiązania w zależności od terminu wymagalności (do 12 miesięcy od dnia bilansowego lub powyżej 12 miesięcy od dnia bilansowego) wykazywane są jako krótkoterminowe lub długoterminowe.

Zobowiązania finansowe

W momencie początkowego ujęcia zobowiązania finansowe wycenia się w wartości godziwej, powiększonej w przypadku składnika zobowiązań niekwalifikowanych jako wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy, o koszty transakcyjne.

Po początkowym ujęciu, jednostka wycenia zobowiązania finansowe według zamortyzowanego kosztu z zastosowaniem metody efektywnej stopy procentowej, z wyjątkiem instrumentów pochodnych, wycenianych wg wartości godziwej. Zobowiązania finansowe, wyznaczone jako pozycje zabezpieczone, podlegają wycenie zgodnie z zasadami rachunkowości zabezpieczeń.

Rezerwy na zobowiązania

Rezerwy tworzone są wówczas, gdy na Spółce ciąży istniejący obowiązek (prawny lub zwyczajowy) wynikający ze zdarzeń przeszłych i gdy prawdopodobne jest, że wypełnienie tego obowiązku spowoduje konieczność wypływu środków oraz można dokonać wiarygodnego oszacowania kwoty tego świadczenia.

W przypadku, gdy wpływ wartości pieniądza w czasie wywiera istotny wpływ na kwotę utworzonej rezerwy, wielkość rezerwy jest ustalana poprzez zdyskontowanie prognozowanych przyszłych przepływów pieniężnych do wartości bieżącej, przy zastosowaniu stopy dyskontowej brutto odzwierciedlającej aktualne ceny rynkowe wartości pieniądza w czasie oraz ewentualnego ryzyka związanego z danym zobowiązaniem.

Spółka w szczególności tworzy rezerwy na:

- pewne lub o dużym stopniu prawdopodobieństwa przyszłe zobowiązania, których kwotę można w sposób wiarygodny oszacować, a w szczególności na straty z operacji gospodarczych w toku, w tym z tytułu udzielonych gwarancji, poręczeń, operacji kredytowych, skutków toczącego się postępowania sądowego,
- przyszłe zobowiązania z tytułu świadczeń na rzecz pracowników, w szczególności na odprawy emerytalne i rentowe.

Koszty finansowania zewnętrznego

Koszty finansowania zewnętrznego są to odsetki i inne koszty ponoszone przez Spółkę w związku z pożyczaniem środków finansowych np.:

- odsetki z tytułu kredytów i pożyczek,
- amortyzacja dyskonta lub premii związanych z kredytami i pożyczkami,
- koszty związane z zawarciem kredytów i pożyczek,
- koszty finansowe z tytułu umów leasingu finansowego,
- różnice kursowe związane z kredytami i pożyczkami w stopniu, w jakim uznawane są one za korektę odsetek.

Koszty finansowania zewnętrznego dotyczące budowy, przystosowania, montażu lub ulepszenia środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, przez okres budowy, przystosowania i montażu są ujmowane w wartości tych aktywów (z wyjątkiem różnic kursowych nie będących korektą płaconych odsetek), jeśli zobowiązania te zostały zaciągnięte w tym celu. Pozostałe koszty finansowania zewnętrznego ujmowane są w rachunku zysków i strat.

Kredyty i pożyczki

Kredyty i pożyczki ujmuje się początkowo według kosztu stanowiącego wartość otrzymanych środków pieniężnych i obejmującego koszty uzyskania kredytu/pożyczki.

Na dzień bilansowy kredyty i pożyczki wyceniane są według skorygowanej ceny nabycia (zamortyzowanego kosztu), natomiast różnicę pomiędzy wpływami z transakcji (pomniejszonymi o koszty transakcji) a wartością wykupu, wykazuje się w rachunku zysków i strat przez okres trwania umowy pożyczki, metodą efektywnej stopy procentowej.

Kredyty i pożyczki zalicza się do zobowiązań krótkoterminowych chyba, że Spółka posiada bezwarunkowe prawo do odroczenia spłaty o co najmniej 12 miesięcy od dnia bilansowego.

Podatki dochodowe

Na obowiązkowe obciążenia wyniku składają się: podatek bieżący (CIT) oraz podatek odroczony. Bieżące obciążenie podatkowe jest obliczane na podstawie wyniku podatkowego (podstawy opodatkowania) danego roku obrotowego. Zysk (strata) podatkowa różni się od księgowego zysku (straty) netto w związku z wyłączeniem przychodów podlegających opodatkowaniu i kosztów stanowiących koszty uzyskania przychodów w latach następnych oraz pozycji kosztów i przychodów, które nigdy nie będą podlegały opodatkowaniu. Obciążenia podatkowe są wyliczane w oparciu o stawki podatkowe obowiązujące w danym roku obrotowym.

Podatek odroczony jest wyliczany metodą bilansową jako podatek podlegający zapłaceniu lub zwrotowi w przyszłości na różnicach pomiędzy wartościami bilansowymi aktywów i pasywów a odpowiadającymi im wartościami podatkowymi, wykorzystywanymi do wyliczenia podstawy opodatkowania.

Rezerwa na podatek odroczony jest tworzona od wszystkich dodatnich różnic przejściowych podlegających opodatkowaniu, natomiast składnik aktywów z tytułu podatku odroczonego jest rozpoznawany do wysokości, w jakiej jest prawdopodobne, że będzie można pomniejszyć przyszłe zyski podatkowe o rozpoznane ujemne różnice przejściowe. Pozycja aktywów lub zobowiązanie podatkowe nie powstaje, jeśli różnica przejściowa powstaje z tytułu wartości firmy lub z tytułu pierwotnego ujęcia innego składnika aktywów lub zobowiązania w transakcji, która nie ma wpływu ani na wynik podatkowy ani na wynik księgowy.

Wartość składnika aktywów z tytułu podatku odroczonego podlega analizie na każdy dzień bilansowy, a w przypadku, gdy spodziewane przyszłe zyski podatkowe będą wystarczające dla realizacji składnika aktywów lub jego części, następuje jego odpis.

Podatek odroczony jest wyliczany przy użyciu stawek podatkowych, które będą obowiązywać w momencie, gdy pozycja aktywów zostanie zrealizowana lub zobowiązanie stanie się wymagalne. Podatek odroczony jest ujmowany w rachunku zysków i strat, poza przypadkiem, gdy dotyczy on pozycji ujętych bezpośrednio w kapitale własnym. W tym ostatnim wypadku podatek odroczony jest również rozliczany bezpośrednio w kapitale własnym.

Zobowiązania i należności warunkowe

Przez zobowiązania warunkowe rozumie się obowiązek wykonania świadczeń, którego powstanie jest uzależnione od zaistnienia określonych zdarzeń. Zobowiązania warunkowe, których prawdopodobieństwo nie jest wyższe niż 50 proc., nie są wykazywane w bilansie, jednakże ujawnia się informację o zobowiązaniu warunkowym, chyba że prawdopodobieństwo wpływu środków

uosabiających straty ekonomiczne jest znikome. W przypadku oceny prawdopodobieństwa na powyżej 50 proc., zobowiązanie zostaje ujęte w pasywach bilansu.

Należności warunkowe nie są wykazywane w bilansie, jednakże ujawnia się informację o nich, jeżeli wpływ środków uosabiających korzyści ekonomiczne jest prawdopodobny.

Ujmowanie przychodu

Przychody ze sprzedaży towarów i materiałów

Spółka rozpoznaje przychody ze sprzedaży towarów i materiałów wówczas, gdy spełnione są następujące warunki:

- jednostka gospodarcza przekazała nabywcy znaczące ryzyko i korzyści wynikające z prawa własności do towaru,
- jednostka gospodarcza przestaje być trwale zaangażowana w zarządzanie sprzedanymi towarami w stopniu, w jakim zazwyczaj funkcję taką realizuje się wobec towarów, do których ma się prawo własności, ani też nie sprawuje nad nimi efektywnej kontroli,
- kwotę przychodów można wycenić w wiarygodny sposób,
- istnieje prawdopodobieństwo, że jednostka gospodarcza uzyska korzyści ekonomiczne z tytułu transakcji,
- koszty poniesione oraz te, które zostaną poniesione przez jednostkę gospodarczą w związku z transakcją, można wycenić w wiarygodny sposób.

Przychody ujmowane są w wartości godziwej należnej zapłaty.

Przychody ze sprzedaży usług (produktów)

Jeżeli wynik transakcji dotyczącej sprzedaży usług można oszacować w wiarygodny sposób, przychody z transakcji należy ująć na podstawie stopnia zaawansowania realizacji transakcji na dzień bilansowy. Wynik transakcji można ocenić w wiarygodny sposób, jeżeli zostaną spełnione wszystkie następujące warunki:

- kwotę przychodów można wycenić w wiarygodny sposób,
- istnieje prawdopodobieństwo, że jednostka gospodarcza uzyska korzyści ekonomiczne z tytułu przeprowadzonej transakcji,
- stopień realizacji transakcji na dzień bilansowy może być określony w wiarygodny sposób,
- koszty poniesione w związku z transakcją oraz koszty zakończenia transakcji mogą być wycenione w wiarygodny sposób.

Jeżeli w wyniku transakcji dotyczącej sprzedaży usług, przychodów nie można oszacować w wiarygodny sposób, należy ująć je tylko do wysokości poniesionych kosztów, które jednostka gospodarcza spodziewa się odzyskać.

Dotacje

Dofinansowania do wynagrodzeń i refinansowania składek ubezpieczeń społecznych dotyczących osób niepełnosprawnych, przyznawane Spółce będącej zakładem pracy chronionej wykazywane są w przychodach i prezentowane są jako pozostałe przychody operacyjne. Dotacje są ujmowane w rachunku zysków i strat jako pozostałe przychody operacyjne w okresie. Dotacje nie pomniejszają kosztu.

Ponadto w pozycji pozostałych przychodów operacyjnych wykazywane są odpisy rozliczeń międzyokresowych przychodów dokonywane równomiernie z odpisami amortyzacyjnymi środków trwałych sfinansowanych z Zakładowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, PHARE i Funduszy Strukturalnych. Odpisy kwot odpowiadających wartości netto refinansowania środków

trwałych z ZFRON w momencie ich sprzedaży zwiększają Zakładowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Odsetki

Przychody powstające w wyniku użytkowania przez inne podmioty gospodarcze aktywów Spółki przynoszących odsetki ujmowane są, o ile:

- istnieje prawdopodobieństwo, że jednostka gospodarcza uzyska korzyści ekonomiczne związane z przeprowadzaną transakcją,
- kwota przychodów może być wyceniona w wiarygodny sposób.

Odsetki ujmowane są sukcesywnie w miarę upływu czasu z uwzględnieniem efektywnej rentowności osiąganey z tytułu użytkowania aktywów.

Dywidendy

Należne dywidendy zalicza się do przychodów finansowych na dzień powzięcia przez Spółkę uchwały o podziale zysku oraz zaliczkowej wypłacie dywidendy, chyba że w uchwale określono inny dzień prawa do dywidendy.

Sprawozdania finansowe

Spółka sporządza Rachunek Zysków i Strat w wariantcie kalkulacyjnym, Rachunek Przepływów Pieniężnych metodą pośrednią.

Bydgoszcz, 16.04.2012r.

.....
Wojciech Rybka
Prezes Zarządu

.....
Grzegorz Dołkowski
V-ce Prezes Zarządu